

ת"פ 26857/04/16 - מדינת ישראל נגד מוהנד ותד

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 26857-04-16 מדינת ישראל נ' ותד

לפני כבוד השופטת אספרנצה אלון
מדינת ישראל המאשימה

נגד

הנאשם מוהנד ותד

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד משה אייל

ב"כ הנאשם: עו"ד מוהנד ג דאת

הנאשם: בעצמו, בליווי המפקחת

גזר דין

כללי

1. בתאריך 19/9/16 לאחר שהחלה שמיעת הראיות, הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של **סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה**, עבירה לפי סעיף 232(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"); **הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו**, עבירה לפי סעיף 275 לחוק; **נסיעה בכיוון ההפוך**, עבירה לפי סעיף 29 לחוק ותקנה 35 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 וסעיף 62 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

2. הנאשם, יליד 28/3/1997, כבן 19 בעת ביצוע העבירה, היה נתון במעצר בין התאריכים 3/4/16 עד 16/5/16 (43 ימים).

לנאשם אין עבר פלילי, אולם לחובתו עבר תעבורתי הכולל הרשעה אחת מתאריך 12/2/16, בגין עבירה של רכב לא תקין שלא נאסר בשימוש, בניגוד לסעיף 306 לתקנות התעבורה.

עובדות כתב האישום המתוקן

3.

בתאריך 2/4/16 עסקו מתנדבי יחידת התנועה הארצית בפעילות אכיפה בצומת אליאנס בחדרה, הנמצא בכניסה לאזור התעשייה הצפוני, כשהם עומדים מחוץ לניידת בנתיב מצפון לדרום.

אחד המתנדבים, בסאם עמאש (להלן: "**בסאם**"), הבחין ברכב מסוד פורד בצבע כסף (להלן: "**הרכב**") בו נהג הנאשם, כשהוא נוסע בכביש בניגוד לכיוון התנועה בנתיב מדרון לצפון. ברכב ישב אדם נוסף שזהותו אינה ידועה למאשימה.

בסאם הלך לנתיב בו נסע הנאשם וסימן לו, באמצעות פנס יד, לעצור בצד, אולם הנאשם המשיך בנסיעתו ולא עצר וזאת בכוונה להפריע לשוטר כשהוא ממלא תפקידו כחוק.

המתנדבים נכנסו לניידת והחלו לנסוע אחר הרכב, תוך שהם כורזים לו לעצור בצד ומשתמשים בסירנה, אך הנאשם לא עצר וניסה להימלט מהמתנדבים בתוך אזור התעשייה הצפוני של חדרה לכיוון כביש 4 והמשיך בנסיעה לכיוון צומת "נחל חדרה", שם פנה הנאשם לכיוון מזרח, כשהוא נוסע במהירות גבוהה והמתנדבים בניידת נוסעים אחריו, כורזים לו לעצור ומדווחים בקשר על האירוע.

בהגיע המתנדבים סמוך לתחנת הדלק בכביש 65 בין צומת "נחל חדרה" לצומת "חדרה-מזרח", עצר הנאשם את הרכב בשולי הדרך והמתנדבים עצרו את הניידת לפניו. הנאשם ראה את המתנדבים עוצרים לפני הרכב, חידש נסיעתו וברח מהמקום. המתנדבים המשיכו בנסיעה אחר הרכב. בצומת "חדרה-מזרח" פנה הנאשם ימינה לתוך חדרה ובשלב מסוים נכנס לכביש צדדי ללא מוצא, ביצע פניית פרסה והחל לחזור לכיוון צומת "חדרה-מזרח". בשלב זה, הבחינו שוטרים שהיו עם רכב משטרה סמוי ברכב הנמלט ובניידת הדולקת אחריו.

אחד השוטרים, ניסים לוי, ניסה לחסום את נתיב נסיעתו של הנאשם באמצעות הרכב המשטרה, אולם הנאשם סטה עם רכבו ימינה לכיוון הרכב המשטרה, בכוונה לפגוע או לסכן בטיחותם של המשתמשים בדרך ואילץ את השוטר לנסוע לאחור על מנת להימנע מפגיעה.

הנאשם המשיך בנסיעה מהירה לכיוון צומת "חדרה-מזרח" כשהניידת והרכב המשטרה דולקים אחריו.

הנאשם פנה לכביש 65 והמשיך בנסיעה פרועה ומהירה כשבדרכו חצה מספר צמתים באור אדום, עבר בין נתיבי התנועה ובחלק מהדרך נסע בנתיב המנוגד לכיוון התנועה ובכך אילץ רכבים אחרים לסטות הצדה על מנת שלא להיפגע.

בהגיעו לצומת כרכור, פנה הנאשם ימינה לכיוון גן השומרון והניידת והרכב המשטרה פנו אחריו. הנאשם נסע בנתיב המנוגד לכיוון התנועה במהירות גבוהה ואילץ רכבים שהגיעו ממול, לסטות הצדה על מנת שלא להיפגע. הנאשם החל לנסוע בשולי הדרך השמאלי וכשהרכב המשטרה ניסה לעקוף אותו, סטה לפתע בחדות ימינה לכיוונו ואילץ את הרכב המשטרה לסטות לשולי הדרך בחדות על מנת להימנע מפגיעה.

הנאשם המשיך בנסיעה מהירה ופרועה ובצומת "נרבתה" פנה ימינה לכיוון באקה אל גרביה, כשהניידת והרכב המשטרה דולקים אחריו. בהגיעו לצומת "הכלניות" חצה הנאשם פעם נוספת צומת באור אדום וכתוצאה מכך כמעט התנגש ברכב שהחל בפניה שמאלה.

הנאשם המשיך בנסיעה פרועה ונכנס לבאקה אל גרביה. הניידת והרכב המשטרתי המשיכו בנסיעה אחרי הרכב הנאשם בתוך רחובות באקה, כשבחלק מהזמן נסע הנאשם בנתיב המנוגד לכיוון התנועה, תוך שהוא מסכן כלי רכב אחרים ומאלץ אותם לסטות הצדה על מנת לא להיפגע.

הנאשם נכנס עם הרכב לשביל עפר המוביל לפאתי באקה אל גרביה ולאחר מכן נכנס למטע זיתים, שם התנגש עם הרכב בתלולית עפר והרכב נעצר. הנאשם והאחר נטשו את הרכב וברחו מהמקום רגלית.

במעשיו המתוארים לעיל, נהג הנאשם את הרכב בדרך שיש בה כדי לפגוע בשימוש החופשי והבטוח של נתיב התחבורה ובבטיחותם של הנוסעים והמשתמשים בנתיב התחבורה; עשה מעשים בכוונה להפריע לשוטר בעת מילוי תפקידו ובכוונה להכשילו ונהג את רכבו בניגוד לכיוון התנועה.

עיקרי תסקיר שירות המבחן (סיכום והמלצות)

4. מבלי להפחית מוחמרת מעשיו של הנאשם, הומלץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית וקונקרטית בדמות של מאסר שיבוצע בעבודות שירות וזאת לנוכח אישיותו וגילו הצעיר. שליחתו לריצוי מאסר בפועל עלולה לגרום להידרדרות מצבו הרגשי ועלולה לחשוף אותו לניצול והתעללות מצד אסירים אחרים.

עוד הומלץ להטיל על הנאשם צו מבחן של שירות המבחן למשך 24 חודשים, כאשר במהלך תקופת המבחן, ישולב בטיפול קבוצתי אשר יאפשר העמקת ההבנות ביחס לעצמו, להתנהלותו ולבחירותיו בחייו, יקנה כלים להתמודדות נורמטיבית במצבי סיכון לחץ ומשבר, יסייע בוויסות עצמי ובשליטה על הדחפים, יאפשר לו ביטוי לחוויות הטעונות המופנמות בתוכו ויסייע לו לזהות מצבי סיכון הנגזרים מחוויות אלו במרחב הציבורי.

יצוין כי הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות (ראה חווה"ד מיום 3/4/2017).

5. טיעוני המאשימה

5.1 התנגדות להמלצת שירות המבחן

המאשימה מתנגדת להמלצות שירות המבחן וטוענת, בין היתר, כי בהתאם לפסיקת בית המשפט העליון, המלצת שירות המבחן הינה המלצה בלבד. עוד טוענת המאשימה, כי המלצת שירות המבחן כלל אינה עולה עם האינטרס הציבורי במיגור עבירות מסכנות חיים, דוגמת אלו בהן הורשע הנאשם ותדגיש את הצורך בהגנה על הציבור, שעה שעבירות דוגמת אלו בהן הורשע הנאשם, מהוות והיו לגישה סכנת חיים של ממש, הן ביחס לגורמי האכיפה, הן ביחס לנהגים המשתמשים בדרך ואף ביחס לנאשם ולאדם הנוסף שהיה עמו וזהותו אינה ידועה למאשימה.

5.2 שיקולים בגזירת העונש ומתחם העונש ההולם

על פי תיקון 113 לחוק, שעניינו, הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, העיקרון המנחה בסעיף 40ב' לחוק העונשין, הינו עקרון ההלימה. על פי מצוות המחוקק בסעיף 40ג(א) לחוק, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה. בקביעת המתחם יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, במדיניות הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

המאשימה עותרת לקביעת מתחם עונש הולם בנסיבות תיק זה של 4-6 שנות מאסר, בנוסף להשתת עונשי מאסר על תנאי וכן פסילה בפועל מהחזקת/קבלת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי וכן קנס כספי.

5.3 הנסיבות המחמירות במעשיו של הנאשם

מרגע שבחר הנאשם להימלט מגורמי האכיפה, אין כל ספק כי הנאשם עשה ככל אשר לאל ידו להימלט והדבר מוצא ביטוי במסלול נתיב הנסיעה הפרועה והמסכנת החיים לאור כל סעיפי כתב האישום המתוקן, לרבות התנגשותו עם הרכב בתלולית עפר, נטישת הרכב והימלטותו הרגלית יחד עם אחר.

לגישת המאשימה הנזק שהיה עלול להיגרם באירוע נשוא כתב האישום המתוקן, היה עלול להיות חמור עד כדי סכנת חיים לגורמי אכיפת החוק, אזרחים תמימים ואף ביחס לנאשם ולחברו, שזהותו לא ידועה למאשימה.

המאשימה טוענת כי הסיבות שהובילו את הנאשם לביצוע העבירות בשל רקע משפחתי כמיהתו וכיו"ב, כטענת הנאשם עצמו, אינן מהוות נסיבות מקלות ואין מקום ליתן כל משקל לטענות אלו, שעה שמדובר בהתנהגות עבריינית אלימה לאורך זמן ומרחק לא מבוטל, אשר מסכנת סכנה של ממש, אזרחים תמימים, גורמי אכיפת החוק ואף את הנאשם עצמו.

הנאשם היה בגיר במועד ביצוע העבירה והיה מודע לחומרת מעשיו והסיכון הרב הגלום בהם ולהשלכות התנהגותו זו.

מעשיו של הנאשם פוגעים באופן קשה בתחושת הביטחון של האזרח ועלולים לפגוע קשות בשלמות גופו ואף בקניינו. מדובר בערכים בעלי חשיבות עליונה בכל חברה מתוקנת. לערכים אלו ניתנה הכרה והגנה אף בחוקי היסוד. פגיעה בערכים אלו מחייבת ענישה מחמירה ומרתיעה.

סיכון חיי אדם בנתיבי התחבורה הפכו לנפוצים מאוד, כשהרצון לחמוק מגורמי האכיפה בכל דרך ובכל אמצעי, תוך העמדת סיכון חייהם של כלל המשתמשים בדרך, הינו מהלך הראוי לכל גנאי ולענישה מוחשית ומשמעותית.

על פי האמור בסעיפים 40 ו-40א לחוק, בית המשפט יכול להתחשב בקביעת העונש בשיקולים של הרתעה אישית והרתעת הרבים.

המאשימה טוענת, כי עונש קל יעביר מסר שגוי לציבור ולא יהא בו משום הרתעה של הרבים מפני

ביצוע עבירות של סיכון חיי אדם ובריאותו ובכלל זה של עובדי ציבור וגורמי אכיפת החוק.

המאשימה מבקשת מבית המשפט לעשות שימוש בסמכותו על פי סעיף 40 לחוק וזאת כאשר עולה חשש ממשי שהנאשם יחזור ויבצע עבירות וכי הרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור.

המאשימה לא מבקשת לחרוג מהמתחם המוצג לחומרה, אולם מבקשת מבית המשפט לקבוע עונש ברף העליון של המתחם.

5.4 מדיניות הענישה הנוהגת

נוכח הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, מידת הפגיעה החמורה בערכים החברתיים, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירות, המאשימה עותרת לקביעת מתחם עונש הולם לעניין מעשה העבירות בהן הורשע הנאשם והערכים החברתיים אשר נפגעו מביצוע העבירות, היינו 4-6 שנות מאסר בפועל, עונשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל מהחזקת/קבלת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי וכן קנס כספי.

המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים:

- ע"פ 542/15 **מוחמד בזיאן נ' מדינת ישראל** - שם דחה בית המשפט העליון את ערעור של הנאשם, צעיר כבן 19 ללא עבר פלילי, אשר הושת עליו עונש של 5 שנות מאסר בגין עבירות של קבלת רכב גנוב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, חבלה בכוונה מחמיר, אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזק רכוש ונחבל אדם. מדובר אומנם במקרה חמור יותר מהתיק דנן, אולם האמור בפסה"ד של בית המשפט העליון ביחס לאופי האירוע, יפים ונכונים לענייננו.

- ע"פ 5626/14 **מרק לנקין נ' מדינת ישראל** - בית המשפט העליון דחה ערעורו של הנאשם, שהושת עליו עונש של 50 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 1925/14 **סמיח עלוש נ' מדינת ישראל** - בית המשפט העליון דחה ערעורו של הנאשם, שהושת עליו עונש מאסר של 60 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר, התייחס לעברו הפלילי המכביד של המערער ולהיות המאסר האחרון משנת 2004.

- ע"פ 2869/10 **עומר מסרי נ' מדינת ישראל** - מדובר בנסיבות דומות, בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 45 חודשי מאסר בפועל וערעורו נדחה בבית המשפט העליון.

- ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נ' סלמאן אבולקיעאן** - בעניין זה הוחמר עונשו של מי שהורשע בעבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה ובעבירה של אי ציות לשוטר. פסק הדין בבית המשפט העליון הינו 4 שנות מאסר בפועל + 6 שנות פסילת רישיון נהיגה.

- ע"פ 1535/06 **מדינת ישראל נ' יוסי לוי** - בעניין זה הוחמר עונשו של מי שהורשע בעבירה של סיכון

חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה. בית המשפט העליון גזר על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל + 12 חודשי מאסר על תנאי + 3 שנות פסילת רישיון נהיגה + חילוט הרכב בו נהג לטובת אוצר המדינה.

- ע"פ 2079/06 **אוסמה אבו עזא נ' מדינת ישראל** - הוחמר עונשו של מי שהורשע בעבירה של סיכון חיי אנשים במזיד בנתיב תחבורה, אי ציות לשוטר ובעבירה של הסתייעות ברכב לביצוע פשע. בית המשפט העליון גזר על הנאשם 4 שנות מאסר בפועל + 12 חודשי מאסר על תנאי + 3 שנות פסילת רישיון נהיגה.

- ע"פ 3383/05 **אלעסם אנוואר נגד מדינת ישראל** - בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם ואף החמיר את עונשו וגזר עליו 3 שנות מאסר בפועל + מאסר על תנאי + 6 שנות פסילת רישיון נהיגה + קנס בסך 5,000 ₪.

5.5 גזירת העונש מתוך המתחם

על בית המשפט לשקול גם שיקולים הנוגעים לנסיבות האישיות של כל נאשם העומד בפניו, גילו, הרשעות קודמות, לקיחת אחריות מצדו והבעת חרטה, שיתוף פעולה עם רשויות אכיפת החוק, מאמציו לתקן את תוצאות העבירה, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה וכן השפעת הענישה על הנאשם ועל משפחתו.

סעיף 40ד' לחוק העונשין מתיר לבית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם לצורך שיקום, רק אם הוכיח הנאשם כי השתקם או כי קיים סיכוי של ממש לשיקומו. ברי, כי כאשר עסקין בעבירות חמורות, הרי שיידרשו נסיבות מיוחדות ויצאות דופן על מנת לסטות ממתחם העונש ההולם.

המאשימה סבורה כי נסיבות שכאלה אינן מתקיימות בעניינו של הנאשם.

5.6 לפיכך מבקשת המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם ולהשית עונש מאסר בפועל המצוי במתחם העונש ההולם לו עותרת המאשימה, קרי בין 4 ל-6 שנות מאסר בפועל, בנוסף עונש מאסר על תנאי, פסילה בפועל מהחזקת/קבלת רישיון נהיגה ופסילה על תנאי מהחזקת/קבלת רישיון נהיגה וכן קנס כספי.

6. טיעוני הסנגור

6.1 אימוץ המלצות שירות המבחן

לטענת הסנגור יש לאמץ את המלצת שירות המבחן המבוססת על שני תסקירים קודמים שניתנו בעניינו של הנאשם (בשניהם הומלץ להטיל על הנאשם צו מבחן). בתסקיר קודם, שניתן במסגרת דיון בהארכת מעצרו של הנאשם, הוערך כי הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק הינו בינוני-נמוך ועל כן המליץ שירות המבחן לשחרר את הנאשם למעצר בית ולהטיל עליו צו פיקוח מעצר. במסגרת צו הפיקוח התקיימו עם הנאשם פגישות פרטניות שהוא שיתף פעולה בהן והצביע על קשייו הרבים אל מול אביו

ואל מול בני משפחתו המורחבת. קצינת המבחן, בתום תקופת צו הפיקוח, ציינה מפורשות, כי קיימת חשיבות רבה לשילובו של הנאשם בטיפול ארוך טווח. שילוב שני התסקירים מביא למסקנה כי שליחת הנאשם לריצוי מאסר מאחורי סורג וברית, עלול לחשוף אותו להתעללות וניצול ע"י אסירים חזקים. שירות המבחן מאמין שהנאשם יצליח להשתקם, אם יעבור תוכנית שיקומית וצו מבחן למשך שנתיים. במקרה זה, משתלב האינטרס הפרטי עם האינטרס הציבורי.

6.2 שיקולים לגזירת העונש ומתחם העונש ההולם

מבלי להקל ראש בחומרת העבירות בהן הודה והורשע הנאשם, יש לגזור את עונשו של הנאשם, כפי שנקבע בפסיקה, ענישה אינדיבידואלית ביחס ל"עושה והמעשה". בעניינו של הנאשם, אין למצות עמו את הדין. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלוונטית ואינה תואמת את נסיבות תיק זה.

הסנגור מדגיש, כי מדובר בצעיר-בגיר שהיה ביום ביצוע העבירה כבן 19 שנים בלבד. מדובר בנאשם שגדל באווירה של פחד ואלימות. הוא ואמו ספגו לאורך שנים, אלימות קשה מידי האב, שהיה מעורב בפלילים ואף ריצה עונש מאסר. בשל האלימות, הורחק האב מהכפר ובתקופת ההרחקה שלח יד בנפשו. שירות המבחן התרשם שהנאשם ברח מהשטרים משום שחשב שהם הולכים לפגוע בו כשם שפגע בו אביו, בהיותו ילד. הסנגור הפנה לתסקיר, שם נאמר: **"התרשמותנו כי, התנהלותו של מוהנד בעבירותה נוכחיות, נבעה מתוך תחושת חרדה ומצוקה שהוא חש באירוע, מחווייתו כי גורמי הסמכות האמונים על אכיפת החוק עלולים לפגוע בו באופן אלים, בדומה לאופן בו פגע אביו, כמי שהיווה את הדמות הסמכותית בחייו"** (עמ' 3 פסקה 3 לתסקיר).

6.3 נסיבות המקלות במעשיו של הנאשם

מבלי להפחית בחומרת מעשיו של הנאשם, הרי מי שעיכב את הנאשם וביקש ממנו לעצור, היה מתנדב משטרתי שלא היה לבוש במדי שוטר ומצויד בפנס. הנאשם סבר שמישהו רוצה לפגוע בו ולפיכך ברח. בשלב מסוים הבין הנאשם כי מדובר בשוטרים, אך כאמור, כפי שעולה מתוך התסקיר, הוא חשש שהם יפגעו בו כפי שפגע בו אביו.

נוכח גילו הצעיר של הנאשם ורגישותו הרבה, כפי שעולה מתוך התסקיר, יש להימנע מלשלוח את הנאשם למאסר מאחורי סורג וברית, אלא לאפשר לו להשתקם. הנאשם הוכיח כי הוא מקבל אחריות על מעשיו. הוא היה עצור למשך חודש ימים, בהמשך, היה במעצר בית מלא במשך שנה ובתקופה זו לא נרשמה לחובתו כל הפרה של תנאי השחרור, בהמשך, הוגבל למעצר בית לילי והתאפשר לו במשך היום לצאת לעבוד וגם בתקופה זו לא הפר הנאשם את האמון שניתן לו ולא הפר כל תנאי.

הסנגור מדגיש, כי פרט להרשעה בעבירת תעבורה בגין נהיגה ברכב שאינו תקין, אין לנאשם כל עבר פלילי. כן הדגיש הסנגור כי במועד ביצוע העבירה, היה לנאשם רישיון נהיגה תקף.

הסנגור טוען, כי מתחם הענישה הראוי הוא בן 6 חודשים ל-18 חודש אשר ירצו בעבודות שירות. הסנגור מתייחס לפסקי הדין שהפנתה המאשימה וטוען, כי אין להקיש מפסקי דין אלו לעניינו של הנאשם, שכן שם נסיבות האירוע היו קשות וחריגות יותר מאשר בעניינו. כמו כן, שם דובר על נאשמים שנהגו בזמן פסילה ו/או שהיה להם עבר פלילי מכביד יותר.

לטעמו, הפסיקה מלמדת כי יש לגזור על הנאשם עונש שירות בעבודות שירות.

הסנגור הפנה לפסקי הדין הבאים: -

- ת"פ 2066-06 **מדינת ישראל נ' פאפיאשולי** (כב' השופט משה דרורי) - שם גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בנהיגה בזמן פסילה, סיכון חיי אדם וזיוף שטר כסף, 6 חודשי מאסר שירצו בעבודות שירות וכן מאסר על תנאי וזאת בהתחשב בגילו המבוגר של הנאשם, בעובדה שאין לו כל עבר פלילי וכי היה במעצר בית מלא במשך שנה, ובהמשך, כ- 3 שנים נוספות במעצר בית ברוב שעות היום.

- ת"פ (ב"ש) 8267/05 **מדינת ישראל נ' רוסלן קבדין** (כב' השופט ידן טימור) - שם הורשע נאשם על פי הודאתו לאחר הסדר טיעון שבמסגרתו תוקן כתב אישום בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ונהיגה ללא רישיון רכב. לנאשם לא היה עבר פלילי; הודה והביע חרטה על מעשיו והתסקיר היה חיובי בעניינו ובית המשפט העדיף את שיקולי השיקום על פני שיקולים אחרים וגזר על הנאשם עבודות שירות לתועלת הציבור; פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה למשך שנתיים ומאסר על תנאי.

- ת"פ 14471-07-13 **מדינת ישראל נ' תופחת ואח'** (כב' השופט אריה רומנוב) - שם הורשע הנאשם 1 על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות של סיכון חיי אדם ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף; תסקיר שירות המבחן היה בעניינו חיובי, דובר באדם צעיר ונורמטיבי ולמעט עבר תעבורתי שאינו מכביד, הוא נעדר עבר פלילי. בית משפט גזר עליו 6 חודשי מאסר שירצו בעבודות שירות; עונש מאסר על תנאי ופסילה מלקבל רישיון נהיגה.

- ת"פ 39184-03-14 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (כב' השופט משה גלעד) - שם דובר אמנם על נאשם שהורשע בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, אך נוכח המלצות התסקיר המשלים כי הסיכון להישנות עבירת אלימות מצד הנאשם הינו נמוך וסיכויי השיקום נראים מבטיחים בהיותו צעיר כבן 18 שנה שזו לו ההסתבכות הראשונה עם החוק, נגזר עליו 6 חודשי מאסר בפועל בדרך של ריצוי בעבודות שירות; מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלונן.

- ת"פ 28643-07-14 **מדינת ישראל נ' חואלד ואח'** (כב' השופט רונית בש) - שם הודו נאשמים בעובדות כתב אישום שתוקן בעבירה של התקהלות אסורה; התפרעות; הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונאשם 3 הורשע גם בעבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה. בית משפט קמא גזר על נאשם 3 מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של ריצוי עבודות שירות וכן מאסר על תנאי ותשלום קנס.

בית משפט קמא התחשב לקולא בגילו הצעיר של הנאשם שהיה אז כבן 23 שנה; בהודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן והמלצות שירות המבחן החיוביות בעניינו, כמו גם העדר עבר פלילי.

6.5 גזירת העונש בתוך המתחם

הסנגור טוען, כי מתחם הענישה הראוי הוא בן 6 חודשים ל-18 חודש אשר ירצו בעבודות שירות. ככל שסבור בית המשפט כי מתחם הענישה גבוה יותר, כי אז ראוי לחרוג לקולא ממתחם הענישה בהתאם לסמכות המוקנית לבית המשפט ובהתאם לאמור לתסקירי שירות המבחן כי על אף חומרתם הרבה של העבירות שבהם הורשע הנאשם, אם ימשיך הנאשם בטיפול השיקומי, הרי שטובתה ורווחתה של החברה כולה, תצא נשכרת.

ראוי וצריך לחרוג ממתחם הענישה בשל גילו הצעיר של הנאשם; היותו בעל רישיון נהיגה תקף; העדר עבר פלילי; המלצת שירות המבחן והנסיבות הקשות פרי עברו. בעניינו, יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם. יש לתת לו הזדמנות לנאשם הצעיר לשקם את חייו באמצעות השתתפות עונש החורג ממתחם העונש ההולם על פי הסמכות המותנית לבית המשפט בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין.

בעניינו של הנאשם יחרוג ממתחם הענישה לקולא, וזאת בשל טעמי השיקום - יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם, כפי שמורה סעיף 40ד לחוק העונשין. לפיכך, ראוי שבית המשפט יחרוג לקולא ממתחם הענישה.

7. הנאשם

הנאשם בדבריו הביע חרטה על מעשיו וביקש את רחמי בית המשפט.

8. דין

8.1 תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18.4.12, לא פורסם). סעיף 40ג' לחוק העונשין הקובע, כי מתחם הענישה ייקבע תוך התחשבות "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה". בהתאם, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

8.2 אקדים ואציין כי הנאשם הורשע ב-3 עבירות אך כולן מהוות אירוע אחד ומתמשך ונכון אפוא לקבוע

מתחם ענישה אחד לאירוע כולו, בהתאם להוראות סעיף 40(א) לחוק העונשין.

8.3 אין צורך להרחיב באשר לערכים החברתיים שנפגעו בענייננו- פגיעה בקדושת חיי אדם; שלמות הגוף; שלמות הציבור ובטחונו; זכות הקניין; הסדר ציבורי ושלטון החוק. נהיגה פראית ברכב מסכנת את שלום הציבור ואת שלומם של יתר משתמשי הדרך. בריחה והימלטות מגורמי אכיפת החוק, מהווה פגיעה בשלטון החוק. על חומרתה של העבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה ניתן ללמוד מהעונש שקבע המחוקק בצד עבירה זו של 20 שנות מאסר.

8.4 בהקשר ל"מדיניות הענישה הנהוגה" הפנה כל אחד מהצדדים לפסיקה בתמיכה לעמדתו. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי דין שבהם הוטלו, בגין עבירה של סיכון חיי אדם, עונשי מאסר שנעים סביב 4 - 6 שנות מאסר וטען כי מתחם הענישה צריך להיות בין 4 שנים ל-6 שנים. מנגד, ב"כ הנאשם הפנה לפסקי דין שבהם הוטלו עונשים קלים יותר בגין עבירה זו, אשר הסתכמו ב-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וטען כי מתחם הענישה הראוי נע בין 6 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות.

8.5 אני סבורה כי מתחם הענישה הראוי בענייננו, נע בין 20 חודשי מאסר ל-40 חודשי מאסר.

בקביעה זו מביאה אני בחשבון, בין היתר, את חומרת המעשה ואת פוטנציאל הנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מנהיגתו המסוכנת של הנאשם; את הדרך הארוכה שנהג בניסיונו להימלט תחילה מהמתנדבים ובהמשך מהשוטרים; את נתיב נסיעתו; את נהיגתו הפרועה והמהירה; את חציית הצמתים באור אדום מספר פעמים; את נסיעתו המנוגדת לנתיב התנועה במהירות גבוהה; את המרדף הארוך יחסית בזמן ובמרחק ואת נטישת הרכב והבריחה מן המקום בניסיונו להימלט מהמשטרה. הנאשם לא שעה לקריאות השוטרים ולסימנים שהפעילו, אשר הורו לו, פעמים רבות, לעצור באופן מיידי - כריזה במערכת כריזה, ניסיון לחסום את נתיב נסיעתו - והמשיך לנוס ולברוח במהירות רבה, מבלי לחשוב כלל על ההשלכות הקטלניות העלולות להתרחש, כתוצאה מנהיגתו הפרועה והמסוכנת.

מנגד, מביאה אני בחשבון כי אין מדובר במעשה מתוכנן מצדו של הנאשם, כי היה לו רישיון נהיגה תקף ולא ניתן כל הסבר הגיוני להתנהגותו, למעט האמור בתסקיר. מדובר באירוע ספונטאני שהתגלגל כפי שהתגלגל ולמרבה המזל, תוצאות האירוע היו שלא נגרם נזק לאדם או לרכוש.

8.6 מתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של הנאשם עולה, כי עניין לנו באדם צעיר, נעדר עבר פלילי, למעט עבירה תעבורתית אחת שאינה מכבידה; הנאשם שהה במעצר ממש 43 ימים; שהה במעצר בית מלא כשנה ובהמשך, במעצר בית "לילי" מאז ועד היום. התרשמות שירות המבחן היא, כפי שצוין לעיל, כי יש בכל אלה כדי להוות גורמים מרתיעים מבחינת הנאשם מפני חזרה על התנהגות עבריינית בעתיד. עוד מביאה אני בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שתוארו בתסקיר שירות המבחן ואת התרשמות שירות המבחן, כי הנאשם הינו צעיר המאופיין ביכולת ורבולית וקוגניטיבית טובה, מאופיין

ביכולות ובנכונות להתבוננות פנימית וביקורתית, מצליח לשמור על רצף תעסוקתי והוא בעל יכולת לשיקום וכי על רקע אישיותו וגילו הצעיר, שליחתו לריצוי מאסר בפועל, עלולה לגרום להתדרדרות במצבו הרגשי ועלולה לחשוף אותו לניצול ולהתעללות מצד אסירים חזקים ורבים.

9. לדאבוני, לא אוכל לאמץ את המלצות התסקיר. אחזור ואדגיש את שנכתב בפסיקה פעמים רבות, יש להחמיר ולהטיל ענישה מרתיעה ומשמעותית בעבירות מסוג אלו וזאת על מנת להוקיע התנהגויות אלו מהשורש. המציאות היום-יומית בכבישים אינה בטוחה מטבעה ועל כן יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה, באופן משמעותי. דברים אלו נכונים ביתר שאת בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, תוך התעלמות מהוראות השוטרים לעצור, לגביהם נקבע כי נדרשת ענישה משמעותית ומרתיעה [ראו לעניין זה: ע"פ 5626/14 **מרק לנקין נ' מדינת ישראל** (02.08.2015); ע"פ 4160/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 20/10/14)].

הכרעה

10. סיכומי של דבר, לאחר שנתתי דעתי להודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון, לטענות שהעלו באי כוח הצדדים, לפסיקה שהציגו ולהמלצות התסקיר ובשוקלי את השיקולים לכאן ולכאן, אני מחליטה להטיל על הנאשם את העונשים הבאים, שאלמלא הודאתו, היו חמורים יותר:

א. 20 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בפועל - 43 ימים (מיום 3/4/16 ועד 16/5/16).

ב. עונש של 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא את העבירות בהן הורשע בתיק זה.

ג. פסילה מלקבל או להחזיק ברישיון נהיגה במשך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר "קישון" בתאריך 2/7/17 עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו אייר תשע"ז, 11 מאי 2017, במעמד הנוכחים.

